

MET SCHERP SCHIETEN

Een onderzoek naar een aantal veiligheidsrisico's
met betrekking tot de schietsport in Nederland

Samenvatting

Beke // reeks

MET SCHERP SCHIETEN

Een onderzoek naar een aantal veiligheidsrisico's
met betrekking tot de schietsport in Nederland

Samenvatting

Beke // reeks

Samenvatting van:

Henk Ferwerda, Tjaza Appelman en Anton van Wijk

Met scherp schieten

Een onderzoek naar een aantal veiligheidsrisico's met betrekking tot de schietsport in Nederland

ISBN/EAN

978-90-75116-83-0

© 2013, WODC, Ministerie van Veiligheid en Justitie. Auteursrechten voorbehouden.

Samenvatting

De afgelopen twee jaar zijn er door diverse organisaties onderzoeken uitgevoerd die betrekking hadden op het tragische schietincident in het voorjaar van 2011 in Alphen aan de Rijn. Daar beroofde een jongeman van 24 jaar met een vergunning voor drie vuurwapens zes mensen en zichzelf van het leven. Naar aanleiding van Alphen aan de Rijn werd er door de Onderzoeksraad voor Veiligheid een breder onderzoek uitgevoerd naar veiligheidsrisico's rondom de schietsport. Drie onderwerpen blijven in dat rapport onderbelicht en staan centraal in dit rapport. Een en ander is vertaald naar de volgende probleemstelling:

'Welke mogelijke veiligheidsrisico's zijn er binnen de schietsport te onderkennen aan commerciële belangen, de opslag en het vervoer van legale wapens en munitie en het laten schieten zonder verlof?'

Per onderwerp – commerciële belangen, opslag en vervoer van legale wapens en munitie en het laten schieten zonder verlof – is telkens in kaart gebracht welke mogelijke veiligheidsrisico's er zijn, hoe vaak deze mogelijkterwijs voorkomen, hoe ze te onderkennen zijn en wat er in termen van aanpak en maatregelen aan gedaan kan worden.

In deze samenvatting brengen we de resultaten samen. We gaan eerst in op de onderzoeksvragen en methoden van onderzoek (7.1) om daarna kort het kader te schetsen waarbinnen het onderzoek zich afspeelt (7.2). In 7.3 gaan we in op de tijdens het onderzoek opgetekende veiligheidsrisico's. We besluiten dit hoofdstuk (7.4) met een algehele reflectie op de onderzoeksresultaten.

7.1 Vragen en methoden

Onderhavig onderzoek naar mogelijke veiligheidsrisico's binnen de schietsport is geen allesomvattend onderzoek, maar beperkt zich tot eventuele veiligheidsrisico's met betrekking tot de volgende drie onderwerpen: commerciële belangen, de opslag en het vervoer van legale wapens en munitie en het laten schieten zonder verlof.

Naast het bestuderen van relevante wet- en regelgeving, nota's en wetenschappelijk onderzoek is er voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen vooral veel veldwerk verricht. Het gaat om:

- 20 interviews met *stakeholders* vanuit de schietsport, wetenschappers en functionarissen van afdelingen bijzondere wetten van de politie;
- vragenlijstonderzoek onder 23 afdelingen bijzondere wetten, 31 wapenhandelaren en 14 schietbaaneigenaren;
- expertbijeenkomst met 14 teamleiders afdelingen bijzondere wetten;
- 14 casestudies bij schietcentra (n=4) en schietverenigingen (n=10). Tijdens de casestudies vonden 23 interviews plaats met bestuursleden van schietverenigingen, exploitanten en functionarissen van afdelingen bijzondere wetten van de politie;
- 15 korte gesprekken met leden van schietverenigingen;
- 1 kort gesprek met een schietinstructeur;
- 6 *mystery guest* bezoeken.

Op basis van deze bronnen zijn in het onderzoek voor zowel de commerciële belangen, de opslag en het vervoer van legale vuurwapens als voor het laten schieten zonder verlof telkens vier vragen aan de orde gesteld. Allereerst is per onderwerp in kaart gebracht of er sprake is van veiligheidsrisico's om vervolgens een inschatting te maken van de frequentie waarmee en context waarbinnen respondenten denken dat deze risico's optreden. Ten derde is ingegaan op de mogelijke maatregelen om de geïnventariseerde risico's tegen te gaan. Een laatste vraag betreft een reflectie op de onderzoeksresultaten door de onderzoekers: zijn de genoemde mogelijke veiligheidsrisico's en de frequentie waarin ze zich voordoen reëel en kunnen de voorgestelde maatregelen als reëel en doeltreffend beoordeeld worden?

7.2 De schietsport op hoofdlijnen

In Nederland zijn medio 2012 ongeveer 42.000 sportschutters en 28.000 jagers, zij bezitten ongeveer 167.820 wapens. Daarnaast zijn er 784 schietverenigingen, 34 schietcentra en ruim 60 wapenhandelaren. Voor het voorhanden hebben van wapens en munitie of het exploiteren van een schietcentrum of wapenhandel zijn vergunningen nodig. Voor een particulier is dit een verlof of akte, voor een schietcentrum of wapenhandel een erkenning. Sportschutters komen in aanmerking voor een verlof nadat zij een jaar lang aspirant-lid zijn geweest bij een schietvereniging en minimaal achttien schietbeurten hebben gemaakt. Het verlof wordt toegekend wanneer een redelijk belang de verlening vordert, er geen vrees voor gevaar voor zichzelf, de openbare orde of veiligheid bestaat en de aanvrager minimaal achttien jaar is. Deze toets wordt uitgevoerd door de politie. Per jaar moet een verlof worden verlengd en worden deze criteria opnieuw getoetst. Jagers moeten een jachtopleiding volgen, waarna ze door de politie worden gescreend en een akte krijgen.

Zowel jagers als sportschutters mogen 10.000 stuks munitie of slaghoedjes in hun bezit hebben en drie kilo nitrokruit of een kilo zwartkruit om munitie, passend bij de wapens op hun verlof, te herladen. Tot slot mogen sportschutters en jagers hun wapen(s) thuis bewaren in een deugdelijk afgesloten kluis die verankerd is aan de vloer of muur of die zwaar is. Verder mogen ze hun verpakte wapen(s), gescheiden van de munitie, via de kortst mogelijke route naar de schietbaan, wapenhandel of, indien nodig, de politie vervoeren.

Naast sportschutters en jagers mogen ook introducés en recreanten, dus personen zonder verlof of akte, in bepaalde situaties met een vuurwapen schieten. Zij mogen als introducé drie keer per jaar bij een schietvereniging schieten of onbepert als recreant bij een schietcentrum. Deze personen hoeven geen screening bij de politie te krijgen om te mogen schieten. Bij het schietcentrum of de schietvereniging worden deze personen begeleid door een bevoegd persoon die hen het wapen en de munitie bij het schietpunt overdraagt en toezicht houdt terwijl zij schieten. Bovendien mogen deze personen maximaal met een enkelschots vuurwapen van kaliber .22 schieten.

De politie, KNSA (Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie, de bond waarbij schietverenigingen zich verplicht moeten aansluiten) en schietverenigingen controleren de naleving van de wet- en regelgeving. De politie kan verlofhouders een waarschuwing geven of een verlof intrekken bij overtreding van de regels. De KNSA en schietverenigingen kunnen een lid royeren, waardoor de verlofhouder zijn verlof verliest.

In de afgelopen zeven jaar zijn 720 personen geroyeerd, zij kunnen de schietsport niet meer beoefenen. Ondanks deze vormen van toezicht vinden er soms incidenten plaats binnen de schietsport. Het aantal incidenten met legale wapens is echter vrij laag, namelijk vijf procent van alle incidenten met vuurwapens. Ook in vergelijking met het totaal aantal legale vuurwapens is het aantal incidenten met legale vuurwapens laag te noemen. Gemiddeld overlijden er twee personen per jaar door een legaal wapen.

7.3 De mogelijke veiligheidsrisico's

Op basis van de diverse onderzoeksactiviteiten zijn er met betrekking tot de onderwerpen 'commerciële belangen', 'opslag en vervoer van wapens en munitie' en 'het laten schieten zonder verlof' in totaal negen mogelijke veiligheidsrisico's door de respondenten naar voren gebracht. Deze zetten we in deze paragraaf op een rij, waarbij we ook ingaan op de frequentie waarin ze voorkomen en de mogelijke oplossingen die zijn aangedragen om de risico's tegen te gaan of te beperken.

Mogelijke veiligheidsrisico's met betrekking tot commerciële belangen

1. Dubbelfuncties van wapenhandelaren en exploitanten in de zin dat zij ook bestuursfuncties bekleden binnen een schietvereniging of naast wapenhandelaar ook eigenaar zijn van een schietcentrum of schietbaan.

Eigenlijk gaat het bij dit veiligheidsrisico meer om mogelijke belangenverstremming dan om een veiligheidsrisico. Door de dubbelfunctie zou men er bij gebaat kunnen zijn dat er veel geschoten wordt, waardoor er meer munitie wordt verkocht en zou men als bestuurslid de eigen wapenhandel positief kunnen beïnvloeden. Daarnaast kan het bij dit veiligheidsrisico gaan om bestuursleden van schietverenigingen die andere belangen hebben dan de schietvereniging. We spreken dan van ongewenste inmenging bijvoorbeeld voor criminele doeleinden.

Op basis van het onderzoek blijken dubbelfuncties een enkele keer voor te komen (bij 5 tot 10 personen in Nederland), waarbij er overigens nergens aantoonbare veiligheidsrisico's naar voren zijn gekomen. De ongewenste inmenging in besturen van schietverenigingen komt – blijkens een onderzoek van het Landelijk Platform Vuurwapens – ook voor. Het platform onderzocht in 2003 in totaal 50 schietverenigingen en daaruit bleek in vier gevallen sprake van ongewenste inmenging.

De aanpak van dit onderwerp is eigenlijk simpel, omdat een dubbelfunctie in artikel 8 van het modelstatuut en de certificeringseisen voor schietverenigingen van de KNSA niet toegestaan is. Op dit punt zou de KNSA dienen te controleren en handhaven. Daarnaast is een dergelijke belangenverstremming vanuit de code goed sportbestuur van het NOC-NSF onwenselijk. In het onderzoek is ook door respondenten naar voren gebracht om dubbelfuncties bij wet te verbieden en verplicht op te nemen in de regelgeving van schietverenigingen. Sommige respondenten geven aan dat er periodiek een lokale screening uitgevoerd zou moeten worden om eventuele dubbelfuncties van bestuursleden in beeld te brengen. Bij de screening van bestuursleden kan dan meteen worden gecontroleerd op andere onwenselijke belangenverstremmingen.

2. Het gelijktijdig laten schieten van leden van meerdere verenigingen op een schietbaan. Hierdoor worden er meer inkomsten gegenereerd, maar de kans op veiligheidsrisico's is ook aanwezig. Het kan daarbij gaan om vermenging van verschillende typen schutters en kalibers met ieder eigen c.q. afwijkende protocollen en het afnemen van de sociale controle op de baan. De mate waarin dit veiligheidsrisico voorkomt, is op basis van de door ons geraadpleegde bronnen terug te brengen tot incidentele gevallen. Op zich is dit ook logisch, omdat het de praktijk is dat schietverenigingen een eigen, vast moment hebben waarop ze schieten en als leden bij elkaar zijn. Veel verenigingen zijn namelijk ook een gezelligheidsvereniging en daar past 'vermenging' met een andere 'vreemde' vereniging niet bij. Dit veiligheidsrisico kan worden verminderd door een verbod op gelijktijdig schieten in de regelgeving op te nemen. Tot slot kan dit mogelijke risico worden verminderd door een intensivering van de controles door de politie en certificeringbezoeken door de KNSA.

3. Schietverenigingen die beschikken over schietbanen en commercieel misbruik maken van de introduceregeling.

Het gaat dan om groepen (studenten, vrijgezellenfeesten) die onder het mom van introduce mogen schieten. Dit is in strijd met de regeling en daarnaast exploiteert een vereniging op deze wijze eigenlijk een schietcentrum. Het is de vraag – en hier schuilt het veiligheidsrisico – of schietverenigingen, naast dat het niet is toegestaan om groepen te laten schieten, voldoende getrainde mensen in dienst hebben om ongetrainde schutters te begeleiden. In theorie is dit een reëel veiligheidsrisico, maar tijdens het onderzoek hebben we slechts twee voorbeelden opgetekend waarbij dit is voorgekomen.

Net als bij het tweede veiligheidsrisico zal ook dit mogelijke risico vooral naar voren komen bij bezoeken van de KNSA en controles door de politie.

Mogelijke veiligheidsrisico's met betrekking tot opslag en vervoer van wapens en munitie

4. De kwetsbaarheid van de opslag en het vervoer van wapens en munitie.

Hierbij worden de eisen – zeker in vergelijking met het buitenland – rondom de kwaliteit en montage van kluizen, het medegebruik van wapens en het transport van munitie als risico's naar voren gebracht. Verlofhouders zijn via handig 'googelen' met naam en adres vrij snel te vinden, wat hen en de in hun bezit zijnde wapens en munitie kwetsbaar maakt voor personen die daarnaar op zoek zijn.

Op basis van politiecijfers is bekend dat er in 2010 bij inbraken 86 en in 2011 75 wapens gestolen zijn bij verlofhouders en schietverenigingen. Het aantal overvallen tijdens het vervoer is beperkt tot enkele incidenten, zo blijkt uit het onderzoek. De inbraken zijn een van de weinige veiligheidsrisico's die relatief vaak voorkomen. De schietverenigingen en de KNSA zouden voor de vindbaarheid van de huisadressen van de verlofhouders dan ook voorzichtig moeten omgaan met de persoonsgegevens op internet.

Verder ligt het in de optiek van diverse respondenten voor de hand om kwaliteitseisen aan kluizen te stellen. Ook zijn het gebruik van een trekkerslot en een verankering van het wapen in het vervoermiddel als maatregelen naar voren gebracht om de kwetsbaarheid tijdens het vervoer van wapens terug te dringen. Munitie zou in de optiek van velen aangetekend verstuurd dienen te worden. Ook zou een medegebruiker eigenlijk een eigen kluis moeten hebben. Dit is een maatregel die overigens in een aantal regio's al in de praktijk wordt gebracht.

5. De hoeveelheid munitie die verlofhouders thuis mogen opslaan en het herladen van munitie worden eveneens naar voren gebracht als veiligheidsrisico.

Het gaat dan om de grote hoeveelheden munitie waar schutters thuis over mogen beschikken en de gebrekkige registratie van munitie, waardoor munitie eenvoudig van het legale naar het illegale circuit zou kunnen verdwijnen. Het herladen van munitie, dat door iedere verlofhouder – zonder opleiding of cursus – gedaan mag worden, wordt door sommige respondenten ook als veiligheidsrisico beschouwd. Vooral de grote hoe-

veelheden kruut die men daardoor thuis heeft, kan tot risicovolle situaties leiden met betrekking tot ontploffingsgevaar en gebruik voor andere doeleinden.

Als het gaat om misstanden en incidenten met betrekking tot dit veiligheidsrisico dan blijkt het landelijk om een paar – soms extreme – casus te gaan. Tijdens het onderzoek is in termen van oplossingen door sommigen voorgesteld om beter op munitie te gaan registreren. Hierbij is het met name van belang om meer inzicht te krijgen in de munitiestromen, om zo eventuele risico's te kunnen inventariseren. Het registreren op zich is lastig, vanwege het feit dat munitie ook gemakkelijk via internet te bestellen of in het buitenland te kopen is. Met betrekking tot het herladen is voorgesteld om het Duitse systeem van een cursus verplicht te stellen of een proeve van bekwaamheid in te voeren voor beginnende herladers.

6. De grote variatie in kwantiteit en kwaliteit van thuiscontroles bij verlofhouders door de politie als veiligheidsrisico bij de opslag van wapens en munitie wordt door de meerderheid van de respondenten genoemd.

De controle door de politie is een centraal punt binnen het verlofstelsel en bij uitblijven of gebrek aan kwaliteit heeft dit effect op het hele stelsel.

In hoofdstuk 4 is per politieregio weergegeven hoe het staat met de controles en daaruit blijken grote regionale verschillen.

In termen van aanpak is uit het onderzoek gebleken dat de politie dit probleem onderkent en serieus bezig is om de kwaliteit en kwantiteit van de thuiscontroles te verbeteren.

Mogelijke veiligheidsrisico's met betrekking tot het laten schieten zonder verlof

7. Het te laat en te weinig professioneel screenen van aspirant-leden van een schietvereniging.

Doordat de uitgebreide screening van een aspirant-lid door de afdeling bijzondere wetten van de politie pas bij de verlofaanvraag plaatsvindt, kunnen personen die eigenlijk niet geschikt zijn voor de schietsport zich relatief lang bekwamen in het schieten. De nu benodigde VOG geeft niet altijd voldoende zekerheid en daarnaast is het de vraag of het goed is om de verantwoordelijkheid voor de eerste screening – zoals dat nu het geval is – alleen bij de schietvereniging te leggen. Zowel bestuurders van verenigingen als politiefunctionarissen zijn daarnaast – zonder goede instrumenten – niet in staat om een beoordeling te maken van de geestelijke gezondheidstoestand van de schutter in spé. Hierdoor kunnen ongeschikte personen in het bezit komen van wapens en munitie. Op basis van landelijke cijfers blijkt dat er jaarlijks gemiddeld aan 70 personen een verlof wordt geweigerd omdat deze personen – op basis van politie-informatie – niet geschikt zijn. Deze personen hebben zich tot het moment van weigering wel kunnen bekwamen in de schietsport. Onbekend is hoeveel personen geweigerd zouden zijn omdat ze niet door een geestelijke gezondheidsscreening heen zouden komen.

Als het gaat om de tijdens het onderzoek aangereikte oplossingen c.q. maatregelen verdient het in de ogen van veel respondenten aanbeveling om het moment van screenen door BW van de politie al bij aspirant-leden te laten plaatsvinden. Ook – en instrumenten zijn hiervoor in ontwikkeling – is er veel behoefte aan het professionaliseren van het screenen van de geestelijke gesteldheid van de schutter in spé.

Bij het screenen op politie-informatie zou de afdeling BW van de politie voor het in kaart brengen van de persoonlijke levenssfeer van de schutters ook meer gebruik moeten maken van informatie van de CIE, zoals aangegeven in de Cwm. In een aantal regio's wordt dit al gedaan. Verder vindt een aantal respondenten dat het voor de hand ligt om (potentiële) aspirant-leden die door verenigingen geweigerd worden door de KNSA te laten registreren, waardoor deze groep ook voor andere schietverenigingen inzichtelijk wordt. Tot slot zou het inlichtingenformulier dat de politie sinds 2013 gebruikt bij verlofhouders, door de schietvereniging of KNSA ook voorgelegd kunnen worden aan aspirant-leden.

8. Het ontbreken van een landelijke registratie van introducés en recreanten, waardoor het relatief eenvoudig is om bekwaam te worden in het schieten zonder dat er sprake is van screening.

Net als bij veel andere sporten is het in de schietsport mogelijk om kennis te maken met de sport door middel van een introduceregeling bij een schietvereniging of als recreant bij een schietcentrum. Introducés mogen per jaar drie keer schieten bij een vereniging, maar kunnen door een gebrek aan landelijke registratie ook bij andere verenigingen als introducé schieten. Voor recreanten is er in het geheel geen beperking aan het aantal keren dat zij mogen schieten. Zonder gescreend te worden, kunnen mensen zich dus relatief eenvoudig bekwamen in de schietsport.

Ondanks het feit dat er nooit systematisch onderzoek is gedaan naar de omvang van dit veiligheidsrisico hebben we tijdens het onderzoek wel een aantal voorbeelden opgetekend van criminelen die zich via het legale circuit hebben bekwamd in het schieten.

Schietverenigingen en schietcentra hebben al de verplichting om een bezoekersregistratie bij te houden. Deze registratie zou door de KNSA en de Nederlandse Bond van Schietbaanhouders (NBvS) op een landelijk niveau gebracht kunnen worden. Een dergelijke, landelijke registratie kan preventief werken, biedt de mogelijkheid voor controle en stelt de schietsport in staat om personen die zich bekwamen in de schietsport, zonder lid te worden van een vereniging waardoor ze gescreend worden, uit de anonimiteit te halen. Verder kan een eigen verklaring voor introducés en recreanten worden ingevoerd om het veiligheidsrisico rondom introducés en recreanten te beperken. In deze verklaring staat onder andere dat deze persoon geen gevaar vormt voor andere schutters en ook geen risico op gevaar zal veroorzaken.

9. Gebrek aan toezicht op recreanten op de schietbaan waardoor er voor anderen veiligheidsrisico's kunnen ontstaan.

Ondanks het feit dat dit veiligheidsrisico haaks staat op het belang van schietcentra om vooral – ter behoud van de erkenning – veilig te opereren, werd het door een enkele respondent genoemd en tijdens de door ons uitgevoerde *mystery guest* bezoeken ook twee keer geconstateerd.

Op dit punt zouden er door de sector zelf *mystery guest* bezoeken afgelegd kunnen worden en ook controles door BW van de politie dragen bij aan het terugdringen van dit risico.

7.4 Algehele reflectie op de onderzoeksresultaten

Als onderzoekers hebben we de afgelopen maanden via interviews, bezoeken aan schietcentra en schietverenigingen en door als *mystery guest* zelf te schieten kennis gemaakt met de schietsport. Hierdoor konden wij optekenen en observeren hoe het eraan toegaat bij schietverenigingen en schietcentra. Die onderzoeksactiviteiten hebben bij ons een beeld achtergelaten van een sport waar men zich bewust is van het feit dat er met scherp geschoten wordt en men zeer serieus omgaat met veiligheidsrisico's. Iedereen binnen de sector – bestuurders, exploitanten en schutters – realiseert zich dat onzorgvuldig handelen kan leiden tot het intrekken van een erkenning, verlof of akte. Sportschutters kijken wel uit om te hard te rijden, te rijden met drank op of zich schuldig te maken aan geweldpleging, want een schutter met antecedenten, verliest zijn verlof. Een schutter: "... *Bij basketbal of voetbal hoef je niet te stoppen met basketbal of voetbal na drie keer te hard rijden, bij de schietsport wel. Verder checkt de politie de antecedenten van de schutter bij iedere verlofverlenging*".

In het onderzoek hebben alle betrokkenen bij het onderzoek meegedacht in onze zoektocht naar mogelijke veiligheidsrisico's die verbonden zijn aan de schietsport. Die veiligheidsrisico's zijn er, maar in veel gevallen zijn de genoemde risico's bijna theoretisch te noemen: *'het zou kunnen dat'*. De onderbouwing in de vorm van registraties, incidenten of voorbeelden is vaak niet of nauwelijks te vinden.

Verder moeten de negen geïntariseerde veiligheidsrisico's ook gezien worden binnen de context dat het aantal incidenten met legale wapens slechts vijf procent van alle incidenten met vuurwapens bedraagt. Het is een open deur, maar we willen toch benoemen dat het probleem met wapens dus veel meer in de illegaliteit en het illegale circuit ligt dan in de schietsport.

Ondanks deze relativerende opmerkingen gaat het binnen de schietsport om een sport die anders is dan andere, doordat er met vuurwapens geschoten wordt. Een aantal geïntariseerde veiligheidsrisico's stemt toch tot nadenken en vereist ons inziens – onder andere door het bijzondere karakter van de schietsport – actie in de vorm van een maatregel of aanpak. Die maatregelen zijn uitgesplitst naar bestuursrechtelijke en civielrechtelijke.

In onze optiek is het merkwaardig dat binnen een sport waar schutters, schietverenigingen en schietcentra regelmatig gecontroleerd worden en waar strikte eisen gesteld zijn aan

het verkrijgen of verlengen van een erkenning, akte of verlot, een landelijke registratie van introducés en recreanten ontbreekt. Nu kan iedereen zich zonder screening bekwamen in de schietsport. Hierbij zou een eigen verklaring van introducés en recreanten, zoals gebruikt wordt bij extreme sporten, tevens een goede maatregel kunnen zijn. Aspirant-leden die door een vereniging geweigerd worden, zouden ook geregistreerd dienen te worden bij de KNSA. Ook een goede optie is om het inlichtingenformulier dat de politie sinds kort gebruikt voor verlofhouders ook te introduceren voor aspirant-leden. Deze zou dan door schietverenigingen of de KNSA moeten worden geïntroduceerd. Op het gebied van screening is er, na Alphen aan de Rijn, het nodige in gang gezet als het gaat om professionalisering. Wij zouden er op basis van het onderzoek een voorstander van zijn om de screening van aspirant-leden niet alleen van de vereniging en de VOG te laten afhangen, maar hier ook BW van de politie bij te betrekken. Nu wordt die screening pas bij een verlofaanvraag uitgevoerd, na achttien schietbeurten en een jaar lidmaatschap van een schietvereniging.

Dubbelfuncties van wapenhandelaren en/of schietbaaneigenaren komen soms voor en zijn vooral te zien als commerciële belangen(verstrengeling). Voor de transparantie en mogelijke risico's zou het beter zijn dat de regelgeving die de KNSA heeft, waardoor dubbelfuncties worden uitgesloten, ook wordt nageleefd.

Het verplicht invoeren van relatief simpele maatregelen als het trekkerslot, het aanbrengen van een verankering in het voertuig en het stellen van kwaliteitseisen aan kluizen, kunnen de opslag en het vervoer van wapens veiliger maken en de kwetsbaarheid voor en veiligheidsrisico's bij diefstal aanzienlijk terugdringen.

Tot slot vraagt een aantal minder voorkomende veiligheidsrisico's (misbruik introduceregeling, medegebruik schietbanen, toezicht op recreanten) en de opslag van wapens en munitie om kwaliteitscontroles dan wel de inzet van *mystery guests* door de sector zelf (KNSA of NBvS). Het betreft dan maatregelen die op het civielrechtelijke terrein liggen. Gelijktijdig zullen bestuursrechtelijke maatregelen in de vorm van regelmatige, deskundige controles en huisbezoeken door de afdeling BW van de politie ingezet moeten worden. De hiervoor gegeven opsomming van maatregelen is niet uitputtend. Het zijn maatregelen die door respondenten zijn genoemd of die wij als onderzoekers als ideeën voor maatregelen tijdens het uitvoeren van het onderzoek hebben ontwikkeld. De maatregelen die wij op basis van het onderzoek als onderzoekers relatief eenvoudig uitvoerbaar achten, zijn:

- Intensivering en professionalisering van controles door zowel de politie als de KNSA;
- Invoering van kwaliteitseisen voor kluizen en vervoer van wapens;
- Invoering van een eigen verklaring voor introducés en recreanten;
- Landelijke registratie van introducés en recreanten;
- Toepassen van inlichtingenformulier politie op aspirant-leden.

www.beke.nl